

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/20/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200239
Dátum vydania rozhodnutia:	20.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200239.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Evy Babiakovej, CSc., v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 26, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 8817/2011-1.10 (66/2011 - rozkl.) zo dňa 28. novembra 2011, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 12/2012-147 zo dňa 11. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 12/2012-147 zo dňa 11. októbra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 4S 12/2012-147 zo dňa 11.10.2013 zrušil rozhodnutie žalovaného o rozklade č. 8817/2011-1.10 (66/2011 - rozkl.) zo dňa 28.11.2011, ako aj prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 3873/2011-2.2 zo dňa 27.09.2011, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Prvostupňovým správny rozhodnutím Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor výkonu štátnej správy, podľa § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z. z.“) povolilo výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z., a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Sopotnica, a súčasne podľa § 82 ods. 11 zákona č. 543/2002 Z. z. a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zamietlo žiadosť v časti týkajúcej sa povolenia výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. na usmrtenie jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Sopotnica, jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Jasenie, jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Čelno a dvoch medveďov hnedých v poľovnom revíri Polianka. Na základe rozkladu žalobcu žalovaný zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia, pričom zmena spočívala v určení,

že odstrel možno zrealizovať na lokalite Uhlisko, katastrálne územie Pohronský Bukovec, a lokalite Krieková, katastrálne územie Brusno, odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do 30.11.2011 posľedkou a postriežkou a od 01.06.2012 do 30.11.2012 posľedkou a postriežkou. V ostatných častiach zostal výrok prvostupňového rozhodnutia nezmenený.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu krajský súd zistil, že dňa 31.01.2011 bola žalovanému doručená žiadosť štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky, Odštepny závod Slovenská Ľupča, o udelenie výnimky z § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. za účelom regulačného lovu medveďa hnedého v roku 2011 v poľovnom revíri Polianka v počte dva kusy, v poľovnom revíri Sopotnica v počte dva kusy, v poľovnom revíri Jasenie v počte jeden kus a v poľovnom revíri Čelno v počte jeden kus. Žiadateľ svoju žiadosť odôvodnil tým, že v poľovnom revíri Polianka, Čelno, Jasenie je potrebná prevencia vzniku závažných škôd, spočívajúcich v znížení prírastku raticovej zveri, ničení kŕmnych zariadení a uskladneného krmiva, vytlačaní raticovej zveri z krmovísk a rušení priebehu jelenej ruje; v poľovnom revíri Sopotnica je potrebná prevencia vzniku závažných škôd, spočívajúcich v znížení prírastku raticovej zveri, ničení kŕmnych zariadení a uskladneného krmiva, vytlačaní raticovej zveri z krmovísk a rušení priebehu jelenej ruje a spôsobovania škôd na porastoch kukurice (čo je doložené fotodokumentáciou). Pripojené vyjadrenia obcí Podbrezová, Donovaly, Motyčky, Turecká a Staré Hory poukazovali na poškodzovanie ovocných stromov a včelstiev, na možné strety medveďov s občanmi obcí ako aj s návštevníkmi obcí a chatármi, a tiež na častý výskyt medveďov v intraviláne obcí. Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky (ďalej len „ŠOP SR“) vo svojom stanovisku k regulačnému odlovu medveďa hnedého v roku 2011 navrhla povoliť výnimku na regulačný lov jedného jedinca s hmotnosťou do 100 kg v poľovnom revíri Sopotnica a neodporučila udelenie výnimky na lov medveďa hnedého v poľovných revíroch Polianka, Jasenie a Čelno. Uvedené stanovisko ŠOP SR bolo aj s prílohami doručené žalobcovi v prílohe listu zo dňa 07.03.2011 s tým, aby sa k podkladom rozhodnutia v stanovenej lehote vyjadril. Žalobca tak urobil, pričom vo svojom podrobnom vyjadrení zaujal názor, že nebolo preukázané splnenie podmienok stanovených zákonom na povolenie výnimky z ochrany medveďa hnedého. Rozhodnutím č. 3873/2011-2.2 zo dňa 27.09.2011 Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor výkonu štátnej správy, podľa § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. povolilo výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z., a to usmrtiť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Sopotnica, a súčasne podľa § 82 ods. 11 zákona č. 543/2002 Z. z. zamietlo žiadosť v časti týkajúcej sa povolenia výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. na usmrtenie jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Sopotnica, jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Jasenie, jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Čelno a dvoch medveďov hnedých v poľovnom revíri Polianka. Proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca rozklad. V rámci konania o rozklade žalovaný požiadal ŠOP SR o stanovisko vo veci regulačného odlovu medveďa hnedého v roku 2012, a to z dôvodu, že vzhľadom na dĺžku správnych konaní v roku 2011 by rozhodnutia žalovaného o povolení výnimky v roku 2011 už nemuseli byť v praxi vykonateľné. Preto si žalovaný vyžiadal stanovisko k odlovu v období od 01.06.2012 do 30.11.2012. V odpovedi na uvedenú žiadosť ŠOP SR zaujala stanovisko, podľa ktorého dôvod, pre ktorý bolo odporučené vydať výnimky na odlov medveďov hnedých, je stále aktuálny a nepominul sa, preto odporučila predĺženie platnosti rozhodnutí tak, ako navrhol žalovaný. Uvedený list ŠOP SR bol zaslaný účastníkom konania, vrátane žalobcu, dňa 14.11.2011.

K námietkam žalobcu procesného charakteru krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že pokiaľ správny orgán vydá rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa ku všetkým relevantným podkladom, na základe ktorých vo veci rozhodol, ide o procesné pochybenie správneho orgánu, ktoré môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. V tejto súvislosti poukázal na to, že podkladom pre rozhodnutie žalovaného bola žiadosť poľovníckej organizácie o udelenie výnimky a k nej pripojené prílohy týkajúce sa nežiaduceho správania sa medveďa hnedého v danom území, pričom žalobcovi neboli v priebehu konania tieto podklady doručené s tým, aby sa k nim vyjadril. Krajský súd v tomto postupe žalovaného videl nedodržanie ustanovenia § 3 ods. 2 v spojení s ustanovením § 33 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko žalobca má právo pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Žalovaný mal žiadosť

o udelenie výnimky a k nej pripojené prílohy, ako aj všetky ostatné podklady, predložiť žalobcovi na vyjadrenie, a to buď v elektronickej podobe alebo doručením ich fotokópií (za náhradu nákladov s tým spojených), pretože právo účastníka vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia nemožno zamieňať s právom nazerať do spisov správneho orgánu. Krajský súd zároveň uviedol, že uvedené procesné pochybenie žalovaného predstavuje takú vadu konania, ktorá by bez ďalších súdom zistených okolností mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vo vzťahu k námietke žalobcu, že podklady rozhodnutia boli dňa 21.11.2011 doručené len žalobcovi a nie jeho právnej zástupkyňi, krajský súd konštatoval, že žalovaný síce postupoval v rozpore s ustanovením § 25 ods. 5 správneho poriadku, avšak táto vada nemohla mať za následok nezákonnosť rozhodnutia, pretože žalobca i jeho právna zástupkyňa sa o obsahu doručovaných listín dozvedeli, vyjadrili sa k nim a zo žiadneho úkonu neboli uvedeným pochybením žalovaného vylúčení, či inak ukrátení na svojich právach.

Pokiaľ išlo o zmenu prvostupňového rozhodnutia, jej dôvodom bola podľa krajského súdu výlučne potreba zabezpečiť realizovateľnosť výnimky, pričom správny orgán druhého stupňa postupoval v medziach zákona, keď si v rozkladovom konaní vyžiadal stanovisko ŠOP SR k predĺženiu času realizácie výnimky. Vzhľadom na dôvod povolenia výnimky, ktorým bola obava o bezpečnosť a zdravie obyvateľov, nebolo podľa názoru prvostupňového súdu nevyhnutné preverovať skutočnosti tvoriace základ žiadosti o výnimku inak ako uvedeným dopytom, nakoľko sa tieto v horizonte niekoľkých mesiacov reálne zmeniť nemôžu.

K námietke o nesúlade výrokovej časti druhostupňového rozhodnutia s § 59 ods. 2 správneho poriadku krajský súd uviedol, že nakoľko minister v rozkladovom konaní zmenil prvostupňové rozhodnutie žalovaného iba čiastočne a rozsah tejto zmeny výslovne vo výroku druhostupňového rozhodnutia vymedzil, postupoval v súlade s uvedeným ustanovením. Výrok druhostupňového rozhodnutia, podľa ktorého v ostatných (zmenou nedotknutých) častiach zostáva výrok prvostupňového rozhodnutia nezmenený, je taktiež v medziach zákona. Naopak, priečil by sa zákonu taký výrok druhostupňového rozhodnutia, ktorým by sa v nezmenenej časti prvostupňové rozhodnutie potvrdilo, pretože správny orgán druhého stupňa odvolanie (rozklad) zamietal a prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje len vtedy, ak nie sú dôvody pre zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Ak teda minister v rozkladovom konaní čiastočne zmenil prvostupňové rozhodnutie, nemohol ho zároveň v ktorejkoľvek inej časti potvrdiť.

Vo vzťahu k hmotnoprávnej stránke veci krajský súd konštatoval, že zo stanovísk ŠOP SR i zo samotných žiadostí poľovníckych združení je zrejmé, že medveď hnedý ako chránený živočíšny druh na území Slovenska prosperuje a jeho populácia narastá, pričom populáciu medveďa hnedého v rámci Slovenska je potrebné udržiavať v takom počte a na takom areáli, aby nedochádzalo k jeho rozširovaniu do oblastí, kde nie je dostatok prirodzenej potravy. Z uvedeného mal krajský súd preukázané splnenie základnej podmienky pre povolenie výnimky na usmrtenie medveďa hnedého, ktorou je zachovanie populácie tohto druhu. Taktiež poukázal na nemožnosť odchyty medveďov a ich umiestnenia do niektorej zoologickej záhrady, nakoľko žiadna z nich o medveďa hnedého neprejavila záujem. Žiadna iná alternatíva k povoleniu výnimky zo zákazu usmrtenia v konaní riešená ani navrhovaná nebola.

Podľa krajského súdu na účely povolenia výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. je potrebné v konaní preukázať a zdokumentovať pohyb synantropných medveďov v blízkosti ľudských sídiel a prípady agresívneho správania medveďov, aby bolo možné z takýchto konkrétnych okolností vyvodit' opodstatnenú obavu o zdravie a bezpečnosť obyvateľov. Poľovný revír, ktorého sa žiadosť o výnimku týkala, je prirodzeným miestom výskytu medveďa hnedého, a preto podľa názoru krajského súdu nie je možné z každého stretu človeka s týmto zvierat'om vyvodit' reálnu hrozbu pre život a zdravie obyvateľstva. Musí ísť o zdokumentovaný výskyt jedincov tohto živočíšneho druhu mimo svojho prirodzeného lesného areálu, kde jeho prítomnosť predstavuje reálnu hrozbu pre človeka. Krajský súd tiež s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžp/2/2013 zo dňa 17.07.2013 uviedol, že výnimka by sa nemala vzťahovať na akéhokoľvek jedinca medveďa hnedého, ale

na konkrétného jedinca, ktorý má v danej lokalite najväčšie sklony na prenikanie k ľudskej civilizácii, nemá obavy z ľudí, nedá sa nijako odplašiť ani odohnať.

Z podkladov napadnutého rozhodnutia, najmä zo samotnej žiadosti a jej príloh, ako aj zo stanoviska ŠOP SR, nebolo možné podľa krajského súdu urobiť jednoznačný záver o tom, že ohrozenie zdravia a bezpečnosti obyvateľov v predmetných lokalitách je natoľko závažné, že výrazne prevyšuje záujem na ochrane živočíšneho druhu medveďa hnedého, preto neboli splnené zákonné podmienky pre povolenie výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že žalobu zamietne.

Podľa žalovaného prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane prírody. Žalovaný mal preukázať, že populácia medveďa hnedého v predmetnom revíri nie je ohrozená a pravidelne dochádza k nebezpečným stretom medveďa s ľuďmi, pričom vychádzal z údajov ŠOP SR, zo žiadosti žiadateľa, ako aj z ďalších informácií, a to z listu Obvodného úradu životného prostredia Banská Bystrica o potvrdení výšky škôd spôsobených medveďom hnedým, z vyjadrení obcí Jasenie, Staré Hory a Turecká, zo žiadosti Obecného úradu Motyčky o riešenie problému s medveďmi, zo stanoviska Obecného úradu Donovaly, zo žiadosti obce Podbrezová o zníženie stavu medveďov, z listu Ing. Evy Roštárovej o škodách spôsobených zverou na poľnohospodárskych kultúrach, z listu LESOV SR, š. p., Odštepný závod Slovenská Ľupča, z fotodokumentácie, zo záznamu z pracovného stretnutia pracovníkov ŠOP SR a z vlastných pozorovaní vykonávaných celoročne v teréne. Žalovaný uviedol, že v posudzovaných lokalitách dochádza k nebezpečným stretom medveďa hnedého s človekom a tiež boli zaznamenané škody na ovocných stromoch, na poľnohospodárskych plodinách a na včelstvách.

Žalovaný sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že pri oboznámení žalobcu s podkladmi rozhodnutia došlo k procesnému pochybeniu, ktoré predstavuje takú vadu konania, ktorá by bez ďalších súdom zistených okolností mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že list zo dňa 14.11.2011, vrátane stanoviska ŠOP SR zo dňa 03.11.2011, bol doručený len žalobcovi a nie jeho právnej zástupkyňi, čím však nedošlo k odňatiu práv žalobcu ustanovených v § 33 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko zmieňované dokumenty boli zasielané účastníkom konania iba na vedomie, keďže skutkový stav vo veci sa týmto stanoviskom nemenil. (ŠOP SR vo svojom stanovisku zo dňa 03.11.2011 iba odporučilo predĺžiť lehotu na udelenie výnimky na odstrel medveďa hnedého aj pre rok 2012 tak, aby rozhodnutie správneho orgánu bolo pri nezmenenom skutkovom stave v praxi vykonateľné.) Žalovaný tiež poukázal na to, že podklady rozhodnutia boli žalobcovi oznámené v režime zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“). V tejto súvislosti žalovaný poukázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 2316/2012-67 zo dňa 08.11.2013, v ktorom sa Krajský súd v Bratislave stotožnil s postupom žalovaného ohľadne oboznamovania žalobcu s podkladmi pred vydaním rozhodnutia správneho orgánu.

Z dôvodov odvolania ďalej vyplýva, že žalovaný považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za vnútorne rozporný, nakoľko v ňom krajský súd na jednej strane uvádza, že považuje za dostatočne preukázané, že populácia medveďa hnedého v predmetnej lokalite narastá a povolenou výnimkou nedôjde k ohrozeniu tohto druhu, zároveň však konštatuje, že výnimka by mala byť povolená len na základe dôvodného ohrozenia bezpečnosti a zdravia obyvateľov preukázaného pomocou zdokumentovania pohybu synantropných medveďov v blízkosti ľudských sídiel a jeho agresívneho správania. To znamená, že činnosť ŠOP SR považuje za nedostačujúcu a získané podklady za nepreukazujúce dôvodnosť udelenia výnimky.

So záverom Krajského súdu v Bratislave, že výnimka by sa mala vzťahovať na konkrétneho jedinca, ktorý má najväčšie sklony na prenikanie k ľudskej civilizácii a nemá obavy z ľudí, žalovaný zásadne nesúhlasí, pretože strety medveďa hnedého s ľuďmi, prípadne jeho prítomnosť mimo priestoru jeho prirodzeného výskytu, nie je možné vždy zdokumentovať tak, aby mohol žalovaný poukázať na konkrétneho jedinca medveďa hnedého. Vo viacerých prípadoch ide o prenikanie viacerých jedincov, nie len jedného a toho istého, na územia mimo jeho prirodzený výskyt, čo je spôsobené práve vyšším počtom týchto jedincov uvádzaných v konkrétnych prípadoch orgánom ochrany prírody a krajiny. Taktiež dochádza aj k migrácii jedincov medveďa hnedého z jedného poľovného revíru do iného, preto ich rozpoznanie a následné konkretizovanie nie je v praxi vykonateľné.

V závere odvolania žalovaný upriamil pozornosť odvolacieho súdu na to, že žaloba žalobcu voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného je nepodložená a účelová, obsahujúca iba námietky formálneho charakteru proti procesnému postupu žalovaného v danom konaní, nakoľko je zrejmé, že vzhľadom na uplynutie lehoty povolenej výnimky nemôže dosiahnuť cieľ, pre ktoré bolo toto mimovládne združenie založené, t. j. zlepšenie stavu životného prostredia. Takéto konanie žalobcu je v rozpore s deklarovanými princípmi a účelom existencie žalobcu ako občianskeho združenia, ktoré podporuje ochranu prírody a podľa názoru žalovaného je motivované iba snahou o získanie trov konania na úkor žalovaného,

K odvolaniu žalovaného sa žalobca aj napriek výzve súdu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

Predmetom súdneho preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup ministra životného prostredia SR č. 8817/2011-1.10 (66/2011 - rozkl.) zo dňa 28.11.2011, ktorým zmenil rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru výkonu štátnej správy č. 3873/2011-2.2 zo dňa 27.09.2011 o povolení výnimky podľa § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z., usmrtiť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Sopotnica, a súčasne zamietnuť žiadosti na usmrtenie jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Sopotnica, jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Jasenie, jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Čelno a dvoch medveďov hnedých v poľovnom revíri Polianka. Zmena prvostupňového rozhodnutia spočívala v určení, že odstrel možno zrealizovať na lokalitách Uhlisko a Krieková odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do 30. novembra 2011 poslieďkou a postriežkou a od 01.06.2012 do 30.11.2012 poslieďkou a postriežkou. V ostatných častiach zostal výrok prvostupňového rozhodnutia nezmenený.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Sudy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Z napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že pokiaľ išlo o žalobné námietky procesného charakteru, krajský súd síce na jednej strane konštatoval chybný formálny postup žalovaného správneho orgánu, zároveň však mal za to, že s ohľadom na ďalšie okolnosti vyskytujúce sa v správnom konaní nebola žalobcovi v konečnom dôsledku odopretá realizácia jeho práv. Najvyšší súd k uvedenému považuje za potrebné doplniť, že Nakoľko však v priebehu správneho konania žalobca požiadal o sprístupnenie podkladov zo spisu podľa zákona o slobode informácií a tieto mu boli všetky zaslané, čím

žalovaný zhodil svoj nesprávny postup, keď žiadané podklady neposkytol žalobcovi podľa ustanovení správneho poriadku. Procesné nedostatky v postupe žalovaného nemali za daných okolností vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na právny názor vyslovený v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 4SŽ/98-102/2002 zo dňa 17.12.2002, ktorého obsahom je výklad ustanovenia § 250i ods. 3 OSP v tom zmysle, že rozhodnutie sa nezrušuje iba preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. Ustanovenie § 250i ods. 3 OSP jasne zakladá prekážku, účelom ktorej je zabrániť zrušovaniu rozhodnutí správnych orgánov zo strany správnych súdov, ktoré sú po hmotnoprávnej stránke nezvratné, t.j. ich zmenu nemožno dosiahnuť opakovaním procesu pre vady správneho konania. Neznamená to však, že správne orgány nemusia rešpektovať základné zásady správneho konania, medzi ktoré nepochybne patrí zásada súčinnosti správneho orgánu a účastníkov konania, avšak pokiaľ porušenie tejto zásady nemá, tak ako v danom prípade, vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, smerovalo by zrušenie napadnutého rozhodnutia k čisto formalistickému zopakovaniu správneho konania.

Dôvodom, pre ktorý krajský súd zrušil rozhodnutia žalovaného, bolo nedostatočné zistenie skutkového stavu žalovaným, nakoľko podklady zhromaždené na účely vydania rozhodnutia nevytvárali dostatočný presvedčivý základ pre rozhodnutie o povolení výnimky zo zákazu usmrtiť chráneného živočícha.

Správne konanie v uvedenej veci sa začalo na základe žiadosti štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky, Odštepny závod Slovenská Ľupča, o udelenie výnimky z § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. za účelom regulačného lovu medveďa hnedého v roku 2011 v poľovných revíroch Polianka, Sopotnica, Jasenie a Čelno. Žiadosť bola špecifikovaná a odôvodnená osobitne pre každý z uvedených poľovných revírov a boli k nej pripojené aj listiny, ktoré mali odôvodniť potrebu vyhovieť podanej žiadosti.

Samotná špecifikácia žiadosti o povolenie výnimky na lov medveďa v poľovnom revíri Sopotnica je konkrétne odôvodnená potrebou prevencie vzniku závažných škôd spočívajúcich v znížení prírastku raticovej zveri, vytlačaní raticovej zveri z krmovísk, ničení krmných zariadení a uskladneného krmiva, rušení priebehu jelenej ruže, v škodách na porastoch poľnohospodárskych kultúr (kukurica) a na včelstvách. Žiadosť neobsahuje žiadne údaje o tom, že by bola ohrozená bezpečnosť a zdravie obyvateľov. K žiadosti o povolenie lovu medveďa v poľovnom revíri Sopotnica bol priložený list Ing. W. z farmy Jelšiny o škodách spôsobených zverou na poľnohospodárskych kultúrach, list štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky, Odštepny závod Slovenská Ľupča, oboznamujúci o pracovnom stretnutí a terénnej pochôdzke konanej dňa 06.10.2010 v poľovnom revíri Sopotnica za účasti Ing. W. a zástupcu štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky z dôvodu riešenia škôd vzniknutých na poľnohospodárskych kultúrach a potvrdenie Obvodného úradu životného prostredia v Banskej Bystrici o škode na šiestich odložencoch včelstva v poľovnom revíri Sopotnica. K žiadostiam týkajúcich sa poľovných revírov Polianka, Jasenie a Čelno boli pripojené aj vyjadrenia obcí Podbrezová, Donovaly, Motyčky, Turecká a Staré Hory poukazujúce okrem hospodárskych škôd aj na výskyt medveďov v intraviláne obcí a na strety medveďov s obyvateľmi obcí ako aj s ich návštevníkmi.

V stanovisku k regulačnému odlovu medveďa hnedého v roku 2011 ŠOP SR neodporučila udelenie výnimky na lov medveďa hnedého v poľovných revíroch Polianka, Jasenie a Čelno a navrhla povoliť výnimku na regulačný lov jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Sopotnica, a to z dôvodu podľa § 40 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z. z.

Rozhodnutím č. 3873/2011-2.2 zo dňa 27.09.2011 Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor výkonu štátnej správy, povolilo usmrtiť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Sopotnica podľa § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. a zamietlo žiadosť o usmrtenie jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Sopotnica, jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Jasenie, jedného medveďa hnedého v poľovnom revíri Čelno a dvoch medveďov hnedých v poľovnom revíri Polianka.

Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. chráneného živočícha je zakázané

- a) úmyselne odchytať alebo usmrčiť v jeho prirodzenom areáli vo voľnej prírode,
- b) úmyselne rušiť, najmä v období rozmnožovania, výchovy mláďat, zimného spánku alebo sťahovania,
- c) úmyselne poškodzovať, ničiť alebo zbierať jeho vajcia vo voľnej prírode,
- d) poškodzovať alebo ničiť miesta jeho rozmnožovania alebo odpočinku,
- e) medzidruhovo krížiť,
- f) držať, prepravovať, predávať, vymieňať alebo ponúkať na predaj alebo výmenu.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. orgán ochrany prírody môže v odôvodnených prípadoch povoliť výnimku z podmienok ochrany chránených druhov, vybraných druhov rastlín a vybraných druhov živočíchov, a to len v prípade, že neexistuje iná alternatíva a výnimka neohrozí zachovanie populácií dotknutých druhov; ak ide o druhy vtákov a vybrané druhy živočíchov uvedené v osobitnom predpise, výnimku na ich lov povoľuje ministerstvo pôdohospodárstva.

Podľa § 40 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. výnimku podľa odseku 2 možno povoliť

- a) v záujme ochrany dotknutých druhov alebo ochrany prírodných biotopov,
- b) pri predchádzaní závažných škôd na úrode, hospodárskych zvieratách, lesoch, chove rýb, vodnom hospodárstve a ak sa výnimka nevzťahuje na druhy voľne žijúcich vtákov, aj pri predchádzaní závažných škôd na inom type majetku,
- c) v záujme verejného zdravia alebo verejnej bezpečnosti ľudí a ak sa výnimka nevzťahuje na druhy voľne žijúcich vtákov, aj v záujme iných nevyhnutných dôvodov vyššieho verejného záujmu vrátane tých, ktoré majú sociálny alebo hospodársky charakter a tých ktoré majú priaznivé dôsledky zásadného významu na životné prostredie,
- d) na účely výskumu a vzdelávania, obnovy populácie dotknutých druhov a ich navrátenia do biotopov alebo na ich pestovanie alebo chov v ľudskej opatere nevyhnutný na tieto účely,
- e) na odber, odchyt alebo držbu jedincov v malom počte za prísne kontrolovaných podmienok, na selektívnom základe a v obmedzenom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky musí prisvedčiť záveru krajského súdu, že v danom prípade neboli dostatočne preukázané skutkové zistenia odôvodňujúce rozhodnutia o povolení výnimky na usmrtenie chráneného živočícha podľa § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z., teda v záujme verejného zdravia alebo verejnej bezpečnosti ľudí. Dôkazy, ktoré tvorili podklad rozhodnutia žalovaného sa týkali spôsobovaných škôd na úrode, lesnej zveri, včelstve, resp. na inom majetku, avšak nepreukazovali ohrozenie života a bezpečnosti obyvateľov. Listiny, na ktoré v odvolaní poukazuje žalovaný, krajský súd, ani súd odvolací, pri posúdení veci neopomenul, avšak je potrebné konštatovať, že sa nejedná o relevantné dôkazy odôvodňujúce správnosť rozhodnutia žalovaného. Pokiaľ išlo o potvrdenia obcí o stretoch medveďa s občanmi, odvolací súd poukazuje na to, že sa jednalo o obce nachádzajúce sa v poľovných revíroch Polianka, Jasenie a Čelno, pre ktoré bola žiadosť o povolenie odlovu medveďa zamietnutá, a pokiaľ išlo o listiny pripojené k žiadosti o odlov medveďa v poľovnom revíri Sopotnica, odvolací súd konštatuje len to, čo o ich obsahu uvádzal aj žalovaný, teda, že sa jednalo o informácie a potvrdenia o vzniknutých škodách na úrode a včelstvách, nie však o ohrození zdravia a bezpečnosti obyvateľov.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, rozhodnutím žalovaného bola povolená výnimka na usmrtenie medveďa hnedého podľa § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. Zistený skutkový stav, tak ako je zadokumentovaný v administratívnom spise žalovaného, je však pre takéto rozhodnutie nedostatočný. Podklady pre rozhodnutie sa týkajú najmä hospodárskych škôd vzniknutých alebo hroziacich v poľovnom revíri Sopotnica, avšak nepreukazujú ohrozenie zdravia a bezpečnosti obyvateľov - teda dôvod, pre ktorý žalovaný výnimku povolil.

Odvolací súd sa teda stotožnil so záverom krajského súdu, že zistený skutkový stav v posudzovanej veci je nedostačujúci a netvorí logický a nepochybný podklad pre rozhodnutie žalovaného. S názorom krajského súdu, že povoľovaná výnimka na usmrtenie chráneného živočícha sa musí vzťahovať na konkrétneho jedinca, a nie na akéhokoľvek jedinca medveďa hnedého, však odvolací súd nesúhlasí,

nakol'ko tento chránený živočích nie je identifikovateľný v takom rozsahu, aby bolo možné označiť konkrétneho jedinca pri páchaní škôd, resp. pri jeho správaní ohrozujúcom bezpečnosť obyvateľstva, a potom tohto konkrétneho jedinca na základe povolenia usmrtiť. Vzhľadom na rozvoj vedy a techniky nie je vylúčené, že v budúcnosti bude možný takýto „individuálny“ prístup, ale za súčasného stavu by boli ustanovenia zákona č. 543/2002 Z. z. podľa takto vysloveného kritéria krajského súdu nerealizovateľné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, nakol'ko žalovaný nebol v konaní úspešný, ani mu zo zákona náhrada trov konania neprináleží, a žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.